

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

88. Tyronivs post confessionem pro lubilæo peractam ante cætera opera impleta iterum in peccatum mortale lapsus non tenetur ad lubilæum illud lucrandum iterum confiteri, sed sufficit, si conteratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

tulerunt sententiam, & tunc contemnere debent citationem illam, & præmium potius quam pœnam iusti Iudicij à DEO exspectare: vel de vero Iudicio dubitant, & tunc illâ excitari eos oportet ad exactiorem rei discussiōnem, ut lata sententia aut retractetur, aut maturiori consilio confirmetur, quæ omnia absque noxia animi perturbatione fieri queunt.

LXXXVIII. Turonius pro Iubilæo lucrando sedulò confessus est. & Sacram Eucharistiam sumpfit, ieunium tamen usque ad ultimum diem distulit, & antequam hoc parageret, relapsus est in peccatum mortale. Quæritur. Vtrum Turonius ad lucrandum Iubilæum denuo confiteri debeat?

Videtur teneri ad Confessionem iterandam? Ita Suarez To. 4. in 3. Part. D. 52. s. 3. n. 7. Dicastillo de Pœnit. Tr. 9. D. 22. n. 161. Palao Tr. 24. Disp. vñica. pun. 9. n. 24. Ratio est, quia iuxta verba Bullæ lucraturus Indulgencias præter cætera requisita debet esse de omnibus suis mortalibus contritus & confessus. Atqui Turonius absque nova confessione non est de omnibus contritus & confessus, sed tantum de aliquibus. Ergo non lucrabitur indulgencias. Ergo ut has consequatur, confessionem repetere tenetur.

Resp. Turonium non teneri confessionem repetere. Ita Nugnus in addit. & 3. part. 9. 27. à 3. dub. 4. Bonacina To. 1. fol. 295. n. 9. & teste Dicastillo l. cit, multi alij. Ratio est. Tum quia

quia ille lucratur indulgentias, qui opera requisita ritè ponit. Atqui Turonius si absque nova confessione contritionem de peccato eliciat, omnia requisita ritè ponit, cùm Summus Pontifex tantum vnam Confessionem requirat, ergo &c. Tum quia oblitus invincibiliter peccati mortalis in Confessione non tenetur iterum confiteri ante ultimum opus peragendum, sed sufficienter disponitur per contritionem ad lucrandas Indulgentias, vt pleriq; ex Aduersarijs concedunt. Cur ergo in nostro casu noua Confessio requiratur? Tum quia ex communi Theologorum ad lucrandas Indulgentias plus non requiritur, quam vt aliquis, dum ultimū opus ex requisitis peragit, existat in gratia. Atqui Turonius, si ante ultimum opus de commissso peccato conteratur, existit in gratia. Ergo non tenetur Confessionem repetere.

Ad rationem in contrarium distinguitur Major; debet esse contritus & confessus de omnibus mortalibus ante hanc Confessionem patratis conceditur; de omnibus simpliciter etiam ijs, quæ post hanc Confessionem ritè peragtam ante ultimum opus ex requisitis de novo committuntur, negatur; cùm Pontifex nullibi Confessionem repetitam, adeoque duplēm imperet, sed vnam. Sufficit ergo, si aliquis vnam Confessionem ritè peragat: de peccatis autem post hanc patratis saltēm conteratur,

teratur, cùm pro legitima dispositione talis contritio sufficiat. Ad hæc in verbis illis *contritus & confessus*, quæ apponi solent, particula. Et sumi potest distributiæ, vt sensus sit, concedi Indulgentias tum omnibus confessis, etiamsi non fuerint fortè contriti sed sufficienter attriti, tum omnibus contritis, quales esse possunt, qui post Confessionem iterum in mortale lapsi sunt. Ut bene notat Lugo Tom. de pœn. D. 27. n. 94.

LXXXIX. Valentioni Subdiacono & Canonicu Cantuariensi moritur vnicus frater absque relicto herede, vt igitur tum amici, tum alij viri magnæ authoritatis illustri familiæ consulant, suadent ei, vt Canonicatū resignare. & matrimonium inire velit, securus de dispensatione per ipsos impetranda, & quia de hac petenda & brevia assutura minimè dubitatur, nuptiæ interea celebrantur, & triduo post eas adest dispensatio à Summo Pontifice obtenta. Quæritur 1. Vtrum matrimonium Valentonis ante acceptam dispensationem fuerit validum? 2. Si non sit validum, vtrum Valentio illud ineundo & cohabitando peccârit?

Videtur matrimonium fuisse validum, & consequenter Valentionem non peccasse, illud ineundo & cohabitando. Tū quia ante illud initū iam fuit concessa dispensatio, cùm intra triduum Româ Cantuariam peruenire non potuerit. Tum quia valor dispensationis non pendet à dispensando, sed à dispensante, qui

etiam